

No. 25562

**ISRAEL
and
ITALY**

**Agreement on film co-production. Signed at Jerusalem on
2 January 1985**

Authentic texts: Hebrew and Italian.

Registered by Israel on 24 December 1987.

**ISRAËL
et
ITALIE**

**Accord relatif à la coproduction cinématographique. Signé
à Jérusalem le 2 janvier 1985**

Textes authentiques : hébreu et italien.

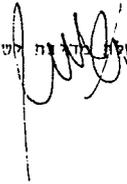
Enregistré par Israël le 24 décembre 1987.

נעטה בירושלים ביום 2 באוגוסט 1985 שהוא 2 ביולי 1985
 בשני עותקי מקור בשפה האיטלקית ובשפה העברית, נוטח שני העותקים בשתי השפות תקף
 ומחייב במידה שווה.

בשם ממשלת הרפובליקה האיטלקית

Lelio Lagom

בשם ממשלת מדינת ישראל



ג. הוראות כלליות

סעיף 15

הרשויות המוסמכות של שתי המדינות המוזכרות בסעיף 1 יחליפו ביניהן מידע טכני וכספי בנוגע להפקה משותפת, לחילופי סרטים, וכל מידע הכרוך בקשרי ענף הקולנוע בין שתי הארצות.

אותן רשויות תבואנה לידי הסכם בדבר הוראות הנוהל ליישומו של הסכם זה.

הוראות אלה תנוסחנה על סמך הסכמה מקצועית בין אותן הרשויות.

סעיף 16

הצדדים הקשורים בהסכם יכוננו ועדה מעורבת בראשותם של פקידים בכירים בענף הקולנוע של כל אחת משתי המדינות. תפקיד הוועדה הוא לבחון את אופן יישום הסכם זה. הוועדה המעורבת תפעל למען יישוב הבעיות שעוללות לנבוע, ברוח של הבנה ושיתוף פעולה, ותבציע לרשויות המוסמכות של שתי המדינות שינויים אשר לדעתה רצוי להכניס להסכם. תפקיד נוסף של הוועדה המעורבת הוא להציע שינויים בהוראות הנוהל ליישום ההסכם. ניתן לכנס את הוועדה המעורבת ביוזמת אחד הצדדים להסכם והיא תתכנס לסרוגין באיטליה ובישראל.

סעיף 17

כל אחד מן הצדדים ימסור לצד השני הודעה בדבר השלמת ההליכים החוקתיים הנדרשים על פי המשפט הפנימי של המדינה.

ההסכם יכנס לתוקפו עם קבלת האחרונה שבהודעות אלה.

סעיף 18

הסכם זה נערך לתקופה של שנתיים מתאריך כניסתו לתוקף ויוארך באורח אוטמטי לפרקי זמן נוספים של שנתיים, אלא אם יודיע אחד הצדדים הקשורים בהסכם על ביטול ההסכם בהודעה בכתב שתימסר לפחות שלושה חודשים לפני סיומו.

סעיף 11

חיבדק האפשרות של הפקה משותפת של סרטים בעלי רמה אמנותית גבוהה, הדורשים השקעה כספית ניכרת, בין מפיקים של הצדדים להסכם זה לבין מפיקים של מדינות איתן קשורים שני הצדדים להסכם על-ידי הסכמים להפקה משותפת.

סעיף 12

בכותרות שבראש סרט בהפקה משותפת יצויינו שמות החברות המפיקות וכמו כן המילים "הפקה משותפת איטלקית - ישראלית", או "הפקה משותפת ישראלית - איטלקית", כל טקסט בכותרת נפרדת.

הסרטים יוצגו בפסטיבלים הבינלאומיים על ידי המרינה אשר השתתפה הכספית היא מעל לחמישים אחוז אלא אם הוסכם אחרת בין החברות הקשורות בהפקה משותפת, באישורן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סרטים שופקו בהפקה משותפת שווה של חמישים אחוז, יוצגו על ידי המדינה אשר הבמאי הוא אזרח.

סעיף 13

כל ההקלות האפשריות תינתנה לשם ניידות ושהיית הצוות האמנותי והטכני המועסק בסרטים בהפקה משותפת על-פי הסכם זה, וכן למטרת יבוא ויצוא של חומר הדרוש להפקה ולניצול הסרטים האמורים בשתי הארצות כולל העברת כספים הכרוכים בתשלום עבור חומרים ושירותים על פי הנוהלים התקפים בנידון בין שתי הארצות.

ב. הפצת סרטיםסעיף 14

במסגרת התחיקה התקפה, לא יטיל שום צר כל הגבלה על מכירה, יבוא, יצוא והצגות סרטים שהוכרו כסרטים לאומיים.

כל אחד משני הצדדים יעודד, בטריטוריה שלו, אר הפצת הסרט שהוכר כסרט לאומי על-ידי הצד השני.

העברת ההכנסות הנובעות ממכירה ומניצול של הסרט תבוצע בהתאם לחקנות ההסכם בדבר הפקה משותפת על פי הנוהל התקף בכל אחת מן המדינות.

סעיף 6

צילומי הסרט יבוצעו בעקרון ובמידת האפשר, פרט למקרים יוצאי דופן, בטריטוריה של אחד הצדדים להסכם. צילומי פנים יבוצעו, עד כמה שהדבר ניתן, בארצו של המפיק שהוא השותף הבכיר.

לכל סרט בהפקה משותפת יוכנו נגטיב ופוזיטיב, או נגטיב ותעתיק. כל אחד מהמפיקים השותפים יהיה בעליט של הנגטיב או של הפוזיטיב.

המפיק השותף הזוטרי, יורב, אם יסכים לכך המפיק השותף הבכיר, להשתמש בנגטיב המקורי.

עקרונית, פיתוח הנגטיב יבוצע במעבדות של המדינה אשר השתתפה הכספית היא מעל לחמישים אחוז והוא הדין לגבי הדפסת העותקים המיועזים להקרנה באותה מדינה.

הדפסת העותקים המיועדים להקרנה במדינה אשר השתתפה הכספית היא פחות מחמישים אחוז, תבוצע במעבדה של אותה מדינה.

סעיף 7

במידת האפשר, חייב להיות איזון כולל הן בתחום האמנותי והן בתחום ניצול האמצעים הטכניים.

הרשויות של שתי המדינות תיבדוקנה מדי שנה אם נשמר האיזון האמור בהעברות כספים הנובעות מיישום הסכם זה: במקרה של אי-איזון, ניתן יהא לקזזו בשנה העוקבת.

סעיף 8

חלוקת הכנסות מהשווקים חייבת, עקרונית, להיות ביחס שווה להשתתפות הכספית של המפיקים השותפים בעלות הכרוכה בהפקת הסרט, וזאת באישורן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סעיף 9

עקרונית, יצוא של סרטי הפקה משותפת יבוצע על-ידי המדינה אשר השתתפה הכספית הינה מעל לחמישים אחוז.

סעיף 10

סילוק החוב של השותף הזוטרי לשותף הבכיר של ההפקה המשותפת, יתבצע על פי החוק הקיים של כל מדינה תוך פרק הזמן שנקבע מיום הגשת כל החומר הדרוש להכנת גירסת הסרט במדינה של השותף הזוטרי.

סרטיסאלה יהנו מהטבות הניתנות לסרטים לאומיים, על פי הוראות החוק שבתוקף או העשויות להיכנס לחוקף בכל אחת משתי המדינות.

הטבות אלה תנתנה אך ורק לחברה המפיקה של המדינה המעניקה אותן. כדי לזכות בהטבות על פי הסכם זה, על המפיקים השותפים לענות לכל הדרישות המתבקשות על פי החוק בארצותיהם, לשם קבלת ההטבות שנקבעו לעדוד תעשיית הקולנוע הלאומית, וכמו כן לענות לדרישות שנקבעו בהוראות הנוהל הנספחות להסכם זה.

כמו כן סרטים בהפקה משותפת, חייבים להיות מופקים על ידי חברות הפקה בעלות ארגון טכני נאות, אמצעי מימון מספיקים, וניסיון מקצועי מוכר על ידי הרשות הלאומית המוסמכת.

סעיף 3

הבקשות המוגשות על ידי החברות המפיקות כדי לזהות בהטבות על פי הסכם זה, תנוסחנה בהתאם להוראות הנוהל אליהן מתייחס סעיף 15.

יש להעביר את תכנית ההפקה, כולל התסריט, לרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סעיף 4

בהפקת הסרטים, אחוז ההשתתפות היחסי של המפיקים השותפים של שתי המדינות, יכול לנוע בין שלושים לשבעים אחוז.

שלושים אחוז מהסכום המושקע על ידי השותף הזוטר יבואו לשימוש בארצו הוא.

ההשתתפות של כל אחד מהמפיקים השותפים חייבת בכל מקרה להיות לא רק כספית אלא גם בהעסקת צוות טכני ואומנותי של אזרחי מדינתו, פרט לאמור בסעיף 5. ההשתתפות האמנותית והטכנית חייבת להיות ביחס סביר להשתתפות הכספית של אותו מפיק משותף - לפי שיקול דעתן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

בכל סרט בהפקה משותפת, יש להעסיק במאי בעל אזרחות של אחת המדינות המעורבות בהפקה הנמשכת.

סעיף 5

הסרטים יופקו על-ידי יוצרים, טכנאים ושחקנים שהם אזרחי איטליה או ישראל או תושבים קבועים באחת משתי המדינות לפחות שלוש שנים לפני תחילת הפקה הסרט. בהתחשב בדרישות הסרט ניתן להתיר, באישור הרשויות של שתי המדינות, השתתפות שחקנים בעלי אזרחות של מדינה שלישית. העסקת שחקנים זרים תותרת, אם הדבר דרוש כדי לגלם תפקידים לאומיים טיפוסיים.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

הסכם בדבר הפקה משותפת של סרטים

ב י ן

ממשלת מדינת ישראל

ל ב י ן

ממשלת הרפובליקה האיטלקית

הסכם בדבר הפקה משותפת של סרטים

בין ממשלת מדינת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה האיטלקית

ממשלת הרפובליקה האיטלקית וממשלת מדינת ישראל מחוך מטרה לעודד הפקה משותפת של סרטים אשר - בשל איכותם האומנותית והטכנית, עשויים לתרום לפיתוח יחסי תרבות והמסחר בין שתי המדינות וכן עשויים להיות תחרותיים הן בטריטוריות הלאומיות של הצדדים להסכם זה והן במדינות אחרות - באו כיניהן לידי הסכם כלהלן:

א. הפקה משותפת

סעיף 1

לצורך הסכם זה יוגדר סרט בהפקה משותפת, סרט שאורכו אינו פחות מ-1,600 מטר, לגבי "סרט ארוך", סרט שאורכו אינו פחות מ-290 מטר, לגבי "סרט קצר", ובשני המקרים רוחב הסרטים יהיה 35 מ"מ, או סרט כאורך יחסי כמקרה שהרוחב שונה. הסרטים הנ"ל שיפקו על ידי מפיק או מפיקים איטלקיים יחד עם מפיק או מפיקים ישראלים, יופקו כהתאם לתקנות שבהסכם זה, ויהבססו על חוזה שיחתם בין המפיקים השותפים, באישורן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות:

מטעם איטליה - משרד התיירות והארועים, מנכ"ל לעניני ארועים
מטעם ישראל - מרכז הסרט הישראלי, משרד התעשייה והמסחר

סעיף 2

הסרטים המופקים במסגרת של הפקה משותפת בין איטליה וישראל ייחשבו כסרטים לאומיים על ידי הרשויות המוסמכות של שתי המדינות, בתנאי שיופקו בהתאם להוראות החוק התקפות באותן מדינות.

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

ACCORDO DI COPRODUZIONE CINEMATOGRAFICA TRA ISRAELE E ITALIA

Il Governo dello Stato di Israele ed il Governo della Repubblica Italiana, animati dal proposito di facilitare la produzione in comune di film che, per le loro qualità artistiche e tecniche contribuiscano allo sviluppo delle relazioni culturali e commerciali tra i due Paesi e siano competitivi sia nei rispettivi territori nazionali che in quelli degli altri Paesi, hanno convenuto quanto segue:

I. COPRODUZIONE

Art. 1. Ai fini del presente Accordo si intende per film di coproduzione un film di lunghezza non inferiore a 1.600 metri per i lungometraggi e a 290 metri per i cortometraggi, se in formato 35 m/m o di proporzionale lunghezza se di altri formati, realizzati da uno o più produttori israeliani, unitamente ad uno o più produttori italiani, conformemente alle norme di cui ai successivi articoli del presente Accordo, in base a un contratto stipulato tra i coproduttori e debitamente approvato dalle competenti Autorità dei rispettivi Paesi; per Israele il Centro Cinematografico Israeliano, Ministero dell'Industria e Commercio; per l'Italia il Ministero del Turismo e dello Spettacolo — Direzione Generale dello Spettacolo.

Art. 2. I film realizzati in coproduzione tra Israele e Italia saranno considerati come film nazionali dalle competenti Autorità dei due Paesi purchè realizzati in conformità delle disposizioni legislative vigenti negli stessi.

Essi beneficiano dei vantaggi previsti per i film nazionali dalle disposizioni di legge in vigore o che potranno essere emanate in ciascun Paese coproduttore.

Tali vantaggi sono acquisiti solamente dall'impresa produttrice del Paese che li concede.

Ai fini dell'ammissione ai benefici del presente Accordo i coproduttori devono possedere tutti i requisiti richiesti dalle proprie leggi nazionali per aver diritto alle provvidenze previste in favore della produzione cinematografica nazionale, nonchè i requisiti stabiliti dalle norme di procedura annesse al presente Accordo.

I film di coproduzione devono altresì essere realizzati da imprese che posseggano una adeguata organizzazione tecnica e finanziaria e una esperienza professionale riconosciuta dalle Autorità nazionali.

Art. 3. Le istanze inoltrate dalle società produttrici ai fini di essere ammesse ai benefici del presente Accordo devono essere redatte in conformità alle disposizioni fissate nelle norme di procedura di cui all'art.15.

Gli elementi di realizzazione del film, ivi compresa la sceneggiatura, dovranno essere trasmessi alla competente Amministrazione di ciascun Paese.

Art. 4. Nella produzione dei film la proporzione dei rispettivi apporti dei coproduttori dei due Paesi può variare dal 30 al 70%.

Il 30% della partecipazione finanziaria minoritaria deve essere impiegato nel Paese del coproduttore minoritario.

L'apporto di ciascun coproduttore deve in ogni caso consistere in una partecipazione, oltre che finanziaria, anche artistica e tecnica, di cittadini del proprio Paese, salvo quanto previsto dall'art.5.

La partecipazione artistica e tecnica deve essere adeguatamente proporzionata, a giudizio delle competenti Autorità dei due Paesi, alla partecipazione finanziaria del coproduttore stesso.

Ogni film di coproduzione deve comportare l'impiego di un regista avente la cittadinanza di uno dei Paesi coproduttori.

Art. 5. I film devono essere realizzati con autori, tecnici e interpreti che abbiano la cittadinanza israeliana o italiana o siano residenti in uno dei due Paesi da almeno tre anni prima della data di inizio di lavorazione del film. Tenuto conto delle esigenze del film può essere consentita, previo accordo tra le Autorità dei due Paesi, la partecipazione di interpreti non residenti aventi la cittadinanza di Paesi terzi.

E' consentito l'impiego di interpreti stranieri per esigenze genotipiche.

Art. 6. Le riprese del film devono essere effettuate, in linea di massima, salvo deroghe, nel territorio di una delle Parti contraenti.

Le riprese in interni devono essere effettuate, preferibilmente, nel Paese del coproduttore maggioritario.

Per ogni film di coproduzione saranno approntati un negativo e un controtipo, o un negativo e un internegativo.

Ciascun coproduttore è proprietario di un negativo o di un controtipo.

Il coproduttore minoritario può, previa intesa con il coproduttore maggioritario, disporre del negativo originale.

Lo sviluppo del negativo si effettuerà nei laboratori del Paese la cui partecipazione finanziaria sia maggioritaria, così come la stampa delle copie destinate alla programmazione in quel Paese.

La stampa delle copie destinate alla programmazione nel Paese la cui partecipazione finanziaria sia minoritaria sarà effettuata in un laboratorio di quel Paese.

Art. 7. Nei limiti del possibile vi dovrà essere un equilibrio generale sia sul piano artistico che su quello della utilizzazione dei mezzi tecnici.

Annualmente le Autorità dei due Paesi accerteranno l'esistenza di un equilibrio nei trasferimenti valutari che deriveranno dall'applicazione del presente Accordo; eventuali squilibri potranno essere compensati nell'anno successivo.

Art. 8. La ripartizione dei proventi dei mercati deve, di massima, essere proporzionata alla partecipazione finanziaria dei coproduttori al costo di produzione del film ed essere approvata dalle competenti Autorità dei due Paesi.

Art. 9. In linea di principio, le esportazioni di film di coproduzione saranno effettuate dal Paese la cui partecipazione finanziaria sia maggioritaria.

Art. 10. Il saldo della quota minoritaria deve essere corrisposto al coproduttore maggioritario nel termine previsto nelle rispettive legislazioni nazionali dalla data di consegna di tutto il materiale necessario per l'approntamento della versione nel Paese minoritario.

Art. 11. Sarà esaminata con particolare interesse la realizzazione di film di elevato impegno artistico e finanziario tra imprese produttrici delle due Parti contraenti e imprese dei Paesi con i quali l'una e l'altra sono rispettivamente legate da Accordi di coproduzione.

Art. 12. I titoli di testa dei film di coproduzione devono indicare, in un quadro separato, sia le imprese produttrici che la dicitura "coproduzione israeliana-italiana" o "coproduzione italo-israeliana".

I film sono presentati ai Festivals internazionali dal Paese avente la partecipazione finanziaria maggioritaria, salvo diverso accordo fra le imprese coprodottrici approvato dalle competenti Autorità dei due Paesi.

I film coprodotti al 50% sono presentati dal Paese di cui il regista ha la nazionalità.

Art. 13. Tutte le facilitazioni sono accordate per la circolazione ed il soggiorno del personale artistico e tecnico impiegato nei film realizzati in coproduzione ai sensi del presente Accordo, come pure per l'importazione e l'esportazione nei due Paesi del materiale necessario alla realizzazione e allo sfruttamento dei suddetti film, nonchè per i trasferimenti valutari relativi al pagamento dei materiali e delle prestazioni, secondo le norme vigenti in materia tra i due Paesi.

II. INTERCAMBIO

Art. 14. Nell'ambito della legislazione vigente, la vendita, l'importazione, l'esportazione e la programmazione dei film dichiarati nazionali non saranno sottoposte a restrizione alcuna da ambo le Parti.

Ciascun contraente faciliterà nel proprio territorio la diffusione del film riconosciuto nazionale dall'altro Paese.

I trasferimenti dei proventi derivanti dalla vendita e dallo sfruttamento del film saranno effettuati in esecuzione delle norme del contratto di coproduzione, conformemente alla normativa vigente in ciascun Paese.

III. DISPOSIZIONI GENERALI

Art. 15. Le Autorità competenti dei due Paesi di cui all'art.1, si comunicheranno le informazioni di carattere tecnico e finanziario relative alla coproduzione, all'intercambio dei film e in generale quelle relative alle relazioni cinematografiche tra i due Paesi.

Le stesse Autorità concordano le norme di procedura per l'esecuzione del presente Accordo.

Tali norme varranno formalizzate mediante intese tecniche tra le stesse.

Art. 16. Le Parti contraenti convengono di istituire una Commissione Mista che sarà presieduta dai funzionari responsabili del settore cinematografico di ciascun Paese, assistiti da esperti e funzionari designati dalle rispettive Autorità competenti, che avrà il compito di esaminare le condizioni di applicazione del presente Accordo.

La Commissione Mista ha inoltre il compito di proporre modifiche alle norme di procedura per l'esecuzione dell'Accordo.

La Commissione Mista può essere convocata ad iniziativa di una delle Parti contraenti e potrà riunirsi, alternativamente, in Israele o in Italia.

Art. 17. Ciascuna Parte contraente notificherà all'altra l'avvenuto espletamento delle procedure costituzionali richieste dal proprio Ordinamento interno.

L'Accordo entrerà in vigore a partire dalla data di ricezione dell'ultima di queste notifiche.

Art. 18. Il presente Accordo ha la durata di due anni dalla data di entrata in vigore e sarà rinnovato per tacita riconduzione per successivi periodi di due anni, salvo denuncia di una delle due Parti contraenti, con preavviso scritto di almeno tre mesi prima della scadenza.

FATTO a Gerusalemme il giorno 9 del mese di Tevet dell'anno 5745, in duplice esemplare, nelle lingue ebraica ed italiana, ambo i testi facenti ugualmente fede.

Per il Governo italiano:

[*Signed — Signé*]¹

Per il Governo israeliano:

[*Signed — Signé*]²

¹ Signed by Lelio Lagorio — Signé par Lelio Lagorio.

² Signed by Yitzhak Shamir — Signé par Yitzhak Shamir.